

[M. K. Sørensen.]

mentsstillinger, har aldrig været det og vil heller aldrig blive regnet derfor indenfor Tjenestemandskredse. De Klasser, som der her er Tale om, fik ved Lønningslovens Revision et særligt Tillæg gjort pensionsgivende; det er i Virkeligheden alt, hvad der skete den Gang, og det er en Fejl, naar man vil regne disse to Stillinger for Avancementsmuligheder for det underordnede Personale.

Det foreliggende Lovforslag savner efter min Formening ganske saglig Begrundelse, og det *kan* heller ikke begrundes sagligt. Nej, Grunden til Lovforslagets Fremkomst er den, at der er noget, der skal „ske Fyldest“, man skal, om jeg saa maa sige, give en Belønning for, hvad der fra den Side ved tidligere Lejligheder er ydet Regeringen. Det er i Virkeligheden det, der foregaar, og jeg forstaar paa en vis Maade ogsaa godt, at det radikale Parti og det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen kan være med til at give denne Belønning, da man fra den Side ganske sikkert har været godt inde i de Forhandlinger, der den Gang fandt Sted med den daværende Regering, og har sin store Andel i Forliget mellem Regeringen og den Gruppe af Tjenestemænd, som her er Tale om.

Men ellers tror jeg ikke, at Tjenestemændene kan forstaa den Venlighed, der nu vises dem fra saavel radikal som konservativ Side, for de har jo sørgelige Erfaringer fra tidligere Lejligheder, hvor de to politiske Partier havde haft god Grund til at yde Tjenestemændene en Haandsrækning. Men alting har jo sin Hensigt her i Livet, og det har dette naturligvis ogsaa.

Til Slut vil jeg udtale Ønsket om, at de to politiske Partier ved andre Lejligheder, naar de frembyder sig, vil vise sig velvillige overfor Tjenestemændenes berettigede Krav — og saadanne vil ganske naturligt fremkomme som en Følge af det foreliggende Lovforslag.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg maa benægte Rigtigheden af det ærede Medlem Hr. Friis-Skottes Udtalelse om, at Forholdene skulde være forværret mere for Underklasserne, for at bruge dette Udtryk, end for Assistentklassen siden 1919. Det

kan ikke hævdes, naar Hensyn tages til det, der er den bestemmende Faktor i hele denne Sag, nemlig de berettigede Forventninger om Avancement, med hvilke de paagældende er gaaet ind i Tjenesten, der betyder alene Sammenlægningen af Post- og Telegrafvæsenet en saa væsentlig Forringelse af de Vilkaar, som de har ment at kunne regne med, da de gik ind i Tjenesten, at der ikke kan paavises tilnærmelsesvis noget tilsvarende for de andre Klassers Vedkommende.

Det ærede Medlem sagde endvidere, at Folketingets Lønningsudvalg har aldrig givet Tilslutning til Tanken om at oprette en saadan Avancementsstilling. Ja, det ærede Medlem kan maaske rent bogstaveligt sige noget saadant, fordi der ikke foreligger nogen Udtalelse af Folketingets Lønningsudvalg hverken fra 1924 eller fra 1927, men faktisk og uigendriveligt er det, at i 1924 havde Trafikminister Slesbager en Forhandling med Folketingets Lønningsudvalg, ved hvilken han overfor Lønningsudvalget forpligtede sig til at optage en Forhandling om dette Spørgsmaals Løsning indenfor Administrationen og med de paagældende Tjenestemandsorganisationer. Det staar jo i Betænkningen, og hvis der den Gang ikke havde været den Forstaaelse mellem Ministeren og Udvalget, saa maatte det dog have fundet et eller andet Udtryk. For Aaret 1927's Vedkommende er det ærede Medlems Udtalelse endnu mere uberettiget, for da kom det til Udtryk fra tre Partiers Ordførere ved Behandlingen af Normeringsloven i Foraaret. Fra tre Partiers Side blev der indenfor Udvalget og delvis i Salen udtalt en endog ret stærk Tilslutning til den af Trafikministeren i Brevet til Organisationerne udtalte Tanke, og det var jo ikke en Tanke hen i det blaa, men en Udtalelse, der i Hovedpunkterne skitserede den Ordning, som her er foreslaaet. Jeg vil derfor paa det bestemteste fastholde, at der har foreligget en principiel Tilslutning fra et Flertal i Folketingets Lønningsudvalg baade i 1924 og i 1927 til at gaa denne Vej.

Det ærede Medlem følte sig chokeret over min Udtalelse om Kontrolørerne og sagde, at hvis den vedkommende Centralorganisations Repræsentanter havde vidst, at der kunde blive Tale om en Formind-